

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

AZ RB 128. PLENÁRIS ÜLÉSE, 2018.3.22. – 2018.3.23.

A Régiók Európai Bizottsága véleménye – Az európai migrációs stratégia végrehajtása

(2018/C 247/01)

Előadó: Dimitrios Kalogeropoulos (EL/EPP), Paleó Fáliro képviselő-testületének tanácsadója

Referenciadokumentum: A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának az európai migrációs stratégia végrehajtásáról

COM(2017) 558 final

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

Bevezető megjegyzések

1. Hangsúlyozza, hogy a migrációs mozgások különféle okokból az emberi és különösen az európai történelem szerves részét képezik. Kiemeli, hogy az EU-n kívüli országokban tapasztalható instabilitás miatt érkező migránsok nagy száma jelenleg nyomás alá helyezi az európai városokat és régiókat. Az európai kontinens és különösen az annak déli és keleti szélén, valamint tavaly a Földközi-tenger nyugati részén és Spanyolország mediterrán és atlanti partjai mentén elhelyezkedő régiók hosszú ideig az emigráció kiindulópontjai voltak, de az utóbbi években az Unión kívülről induló migráns- és menekülthullámok egyik legfontosabb érkezési pontjává váltak.

2. Az elsősorban afrikai és ázsiai országokból és a Közel-Keletről az Európai Unióba (EU) eljutni próbáló migránsok és menekültek száma az elmúlt években jelentősen megugrott. 2015-től napjainkig Európa annyi migránst és menekültet fogadott, amennyire a második világháború vége óta nem volt példa. A tendencia súlyosbodásában főszerepe volt az olyan tényezőknek, mint az elhúzódoó szíriai válság, a zavargási gócpontok kialakulása Afrika és Ázsia különböző régióiban, valamint az említett kontinensek számos lakójának kísérlete arra, hogy jobb életkörülmények reményében Európába jusson. Az Unión belül többek között azok az elsődleges érkezési országok, amelyek a Földközi-tengeren rendelkeznek partvidékkel – elsősorban pedig Görögország és Olaszország.

3. Annak érdekében, hogy ezt a példa nélküli kihívást minél hatékonyabban kezelje, az Európai Unió 2015 májusában bejelentette az európai migrációs stratégiát⁽¹⁾. Az azonnali prioritás a földközi-tengeri humanitárius tragédiák fényében az volt, hogy életet mentsen a tengeren, és ennek érdekében európai szintű fellépést dolgozzon ki az alábbi területeken: (1) a kutatási és mentési műveletek hatékonyságának javítása; (2) az embercsempészet és emberkereskedelemmel foglalkozó bűnszövetkezetek elleni küzdelem; (3) a menekültek áthelyezése az uniós határokon belül; (4) a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek visszaküldése származási országukba; (5) együttműködés harmadik országokkal a migráció származási útvonalainak kezelésére; és (6) segítségnyújtás a migránsok és menekültek érkezése által leginkább érintett uniós tagállamoknak. Az európai migrációs stratégia ezenkívül négy pillért is meghatározott egy átfogó uniós migrációs politika elfogadásához: (1) az irreguláris migráció kiváltó okainak csökkentése; (2) életmentés és a külső határok biztosítása; (3) a közös európai menekültügyi rendszer koherens végrehajtásához szükséges alapok megteremtése; valamint (4) egy a legális migrációval kapcsolatos új szakpolitika.

4. A történelmi tapasztalatok azt mutatják, hogy legális csatornák hiányában a migránsok más, veszélyesebb utat kénytelenek keresni a célországba való belépésre. Emiatt életüket és testi épségüket veszélyeztetve csempészhálózatokhoz fordulnak. A nők kiszolgáltatottságát pedig ez különösen jelentős mértékben növeli.

Részletes megjegyzések

5. A Régiók Európai Bizottsága először is megjegyzi, hogy miközben az európai migrációs stratégia elsősorban a nemzeti kormányok hatáskörébe tartozik, a helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepet töltenek be ezen a téren;

6. rámutat, hogy a helyi és regionális önkormányzatok jelentős szerepet játszanak a megnövekedett számú menekült és migráns fogadásában. Ennek oka az, hogy a helyi és regionális önkormányzatok azok a szervek, amelyek fogadják a menekülteket és a migránsokat, kötelesek róluk gondoskodni, őket elszállásolni és ellátni olyan körülmények között, amelyek garantálják emberi méltóságukat – mindezt gyakran határozatlan ideig. Emellett sok esetben segíteniük kell beilleszkedésüket is. Ez különösen az EU külső határain (például a török partokhoz közeli görög Égei-szigeteken, Olaszország egyes szigetrégióiban, valamint az andalúz partokon, különösen Cádiz, Granada és Almería tartományokban, Ceuta és Melilla területein, valamint a Kanári-szigeteken) található régiókat érinti, ahol a migránsok először lépnek az EU területére;

7. a fentiekre való tekintettel megjegyzi, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat be kell vonni az európai migrációs stratégia kialakításának és végrehajtásának minden szakaszába, ideértve a prioritások meghatározását, az eredmények értékelését és annak nyomán követését is, hogy a kormányzati szakpolitikáknak ezen a területen milyen következményeik vannak a helyi és regionális önkormányzatokra nézve. Ebben a folyamatban minden kormányzati szintnek – kezdve a településekkel és a helyi önkormányzatokkal – átlátható módon részt kellene vennie;

8. elismerését fejezi ki az EU arra irányuló erőfeszítése miatt, hogy támogassa fenntartható politikai és adminisztratív struktúrák kialakítását a migráció és a menekültügy témájában; úgy véli, hogy ezeknek az erőfeszítéseknek a regionális és helyi intézményépítés vagy -megerősítés támogatását is magukban kellene foglalniuk, és ennek keretében megfelelő finanszírozást, technikai segítséget és képzést kellene biztosítani a helyi és regionális önkormányzatok számára, hogy alapvetően az újonnan érkezők fogadása alkalmával optimálisan kihasználásra kerüljenek a humanitárius segélyek, valamint a jelenleg és a jövőben rendelkezésre álló pénzügyi erőforrások; ezért fontos, hogy a migráció által leginkább érintett régiók, illetve azok, melyeknek területén jelentős számú migráns tartózkodik, közvetlenül hozzáférhessenek az integrációt célzó uniós alapokhoz;

9. rámutat, hogy az RB-ben képviselttel rendelkező szubnacionális szintű önkormányzatok jelentős erőfeszítéseket tesznek és ugyanilyen jelentős mértékű erőforrásokat invesztálnak abba, hogy helyi szinten kezeljék a menekült- és migránsáramlatok miatt kialakuló humanitárius problémákat. Ennek keretében az RB már bizonyította a többi érintett területnek (köztük az Európai Bizottságnak), hogy értékes partner az európai migrációs stratégia végrehajtásában;

Prioritások

10. magától értetődőnek tartja egyrészt, hogy a problémakör összetettsége miatt szoros együttműködésre van szükség az uniós tagállamok között, másrészt pedig, hogy az EU és a tagállamok fellépéseit minden esetben a nemzetközi jognak való megfelelés és az emberi jogok védelme jelentette átfogó elveknek kell vezérelniük;

⁽¹⁾ COM(2015) 240 final.

11. feltétlenül szükségesnek tartja, hogy az Európai Unió folytassa a közös európai migrációs és menekültügyi keret kialakítására és megerősítésére irányuló erőfeszítéseit, illetve megelőző fellépését annak érdekében, hogy segítse az irreguláris migráció kezelését, a stabilitás visszaállítását és az alapvető jogok tiszteletben tartását a szomszédos országokban. Az EU-nak képesnek kell lennie arra, hogy segítséget nyújtson azon tagállamainak, amelyek a migrációs és menekültáramlatokkal járó terhek nagyobb részét viselik, és politikáját a szolidaritás alapvető elvére kell alapoznia, ebben a tekintetében pedig a Földközi-tenger térsége, valamint az Ibériai-félszigeten kívül fekvő spanyol területek, például Ceuta és Melilla jelentős erőfeszítést igényelnek;

12. kiemeli, hogy az irreguláris migrációval kapcsolatban fokozni kell a megelőzést célzó intézkedéseket, hogy a segítségnyújtás a valóban védelemre szorulóakra fókuszálhasson. Mélységes aggodalmát fejezi ki továbbá az Afrika néhány országában az illegális csempésztúvonalak és -tevékenységek eredményeként kialakult rabszolga-kereskedelem miatt, amelynek legkegyetlenebb válfaja a szexuális kizsákmányolást célzó nő- és leánykereskedelem;

13. úgy véli, hogy az Európai Uniónak mint a világ legjelentősebb donorának fokoznia kell az erőfeszítéseit a migrációs politika és a nemzetközi fejlesztési együttműködés összehangolására. Az RB ugyanakkor veszélyesnek tartja, hogy egyes nemzetközi szervezetek (az OECD Fejlesztéstámogatási Bizottsága) hajlamosak megengedni, hogy a fejlett országok a menekültek ellátásával kapcsolatos költségeiket hivatalos fejlesztési támogatásként számolják el;

14. hangsúlyozza a nemzetközi fejlesztési együttműködés központi szerepét, mivel e közpolitika célja az életkörülmények javításának előmozdítása a harmadik országokban, az egyenlőtlenségek felszámolása, valamint humanitárius dimenzióját tekintve a kényszerű lakóhelyelhagyás hátterében álló helyzetek kezelése révén;

15. a dolgok jelenlegi állása szerint az alábbi hat fellépési területet tekinti fontosnak: (1) azonnali reagálás és segítségnyújtás az olyan tagállamok számára, melyekben a menekült- vagy migrációs hullám intenzívebbé válása miatt szükséghelyzet alakult ki; (2) az irreguláris migráció folytatódását ösztönző tényezők csökkentése; (3) az EU külső határainak igazgatása; (4) politikai menedék; (5) a legális migráció kezelése és a migránsok integrálása a társadalomba; valamint (6) a származási országokkal való együttműködés;

Reagálás a szükséghelyzetekre

16. üdvözli az Európai Unió által mindeddig annak érdekében tett intézkedéseket, hogy megoldja a migrációs és menekülthullámok intenzívebbé válásának eredményeként a közelmúltban kialakult kritikus helyzeteket. Ilyen például:

- a Tritón és a Poszeidón közös művelet a Földközi-tenger középső és keleti térségében,
- a legnagyobb nehézségekkel szembesülő tagállamok – melyeknek meg kell erősíteniük a régiók által a migránsok és menekültek számára nyújtott alapvető (egészségügyi, szociális és jogi) szolgáltatásokat – külön pénzügyi támogatása,
- fogadó- és személyazonosító állomások („hotspotok”) létrehozása és működtetése Görögországban és Olaszországban, melyek mellett érzékelési pontokat kell létrehozni Andalúziában,
- az EU–Törökország megállapodás, amelynek eredményeként töredékére csökkent az ellenőrizetlen migrációs áramlás Törökországból Görögországba (jóllehet ez nem tekintendő követendő példának a migrációs problémák megoldására), bár aggodalmak merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy a megállapodás megfelel-e a nemzetközi emberi jogi normáknak, és „fenntartható”-e egy a válságra adandó átfogó uniós politikai válasz részeként,
- segítségnyújtás a líbiai parti őrsgnek, amelynek az EUNAVFOR MED Sophia művelet keretében nagy szerepe volt az Olaszországba irányuló migrációs áramlatok csökkentésében,
- az európai Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap finanszírozásának növelése, aminek köszönhetően az Alap több segítséget tudott nyújtani a tagállamoknak. A forrásoknak el kell jutniuk a régiókhoz;

17. megjegyzi, hogy az EU-nak még radikálisabb intézkedéseket kell hoznia az alábbiak érdekében:

- az érkező migránsokkal és menekültekkel az elsők között foglalkozó tagállamoknak nyújtott támogatás fokozása, különös hangsúlyt helyezve az olyan régiókban működő helyi és regionális önkormányzatok támogatására, amelyek földrajzi elhelyezkedésükből adódóan a menekültek és a migránsok zömét fogadják (ilyenek például a görögországi Égei-szigetek vagy Olaszország, valamint Spanyolország déli partvidéke és szigetei),
- a menekültek és migránsok zömét fogadó régiókra nehezedő nyomás enyhítése, figyelembe véve olyan tényezőket, mint a szigetek sajátos körülményei,
- az EU–Törökország megállapodás szigorú végrehajtásának biztosítása a humanitárius és nemzetközi jogi normák teljeskörű tiszteletben tartásával, ideértve a Törökországba való visszaküldéssel kapcsolatos rendelkezéseket is, ugyanakkor a megfelelő menekültügyi eljárásokhoz való hozzáférés biztosítása az arra jogosultaknak,
- a szükséges támogatás megadása azoknak a csoportoknak, amelyek a legsúlyosabban megsínylik otthonuk elhagyását, ilyenek például a kísérő nélküli kiskorúak;

18. felhívja a figyelmet bizonyos nem kormányzati szervezetek (NGO-k) pozitív szerepére a menekültek és migránsok lakhatási, élelmezési, egészségügyi ellátással stb. kapcsolatos akut problémáinak megoldásában, különösen azokban a régiókban, amelyekbe a legtöbb menekült és migráns érkezik. Megjegyzi azonban, hogy a helyi és regionális önkormányzatokkal szorosan együttműködve jobban össze kell hangolni az NGO-k fellépését, hogy az NGO-k hozzájárulása zökkenőmentesebb és eredményesebb legyen, és megfeleljen a helyi szintű igényeknek és helyzeteknek, miközben alá vannak vetve a szükséges átláthatósági és társadalmi elszámoltathatósági követelményeknek is; úgy véli, hogy NGO-kkal és a hatóságokkal együttműködésben az Európai önkéntes szolgálat alapvető szerepet játszhatna a menekültek és migránsok fogadásában;

19. kiemeli az EU és tagállamai által harmadik országoknak nyújtott nemzetközi humanitárius segítség jelentőségét, és hogy ezen országok válságos helyzete szorosan összefügg a migrációs áramlások erősödésével;

Az irreguláris migráció ösztönzőinek csökkentése

20. létfontosságúnak tartja, hogy az EU folytassa az irreguláris migrációs hálózatok elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseit harmadik országokkal, különösen származási és tranzitországokkal együttműködve;

21. kiemeli, hogy szilárd jogalapra van szükség az EUNAVFOR MED Sophia művelet számára ahhoz, hogy fokozódjon a hatékonysága, valamint hogy jobban el tudja lehetetleníteni az embercsempészek és emberkereskedők üzleti modelljét. Kéri például, hogy az uniós intézmények működjenek együtt a líbiai parti őrséggel annak megakadályozásában, hogy csónakok és hajók illegálisan útnak induljanak az EU felé. Megjegyzi, hogy a járőrtevékenységek, köztük a keresési és mentési műveletek támogatása az olasz felségterülethez közeli vizekről fokozatosan a Líbiához közelebbi vizekre helyeződtek át. Úgy látja, hogy ennek egyik közvetlen következményeként megváltozott a csempészek munkamódszere: az irreguláris migránsokat és menekülteket immár olcsó és tengeri hajózásra teljességgel alkalmatlan, az olasz partokat elérni képtelen felfújható csónakokba teszik, mivel azt feltételezik, hogy ezek már a líbiai felségvizeken vagy azok közelében megmentőre találnak;

22. üdvözli azt a nagyon pozitív lépést, hogy létrehozták a Migráncsempészás Elleni Küzdelem Európai Központját;

23. több kezdeményezést kér az Európai Bizottság részéről egy koherens cselekvési terv kialakítása érdekében, bevonva az összes uniós tagállamot, az illetékes uniós szerveket, valamint a kérdésben érintett más testületeket is, hogy hatékonyabb megoldást találjon a csempészhálózatok problémájára;

24. létfontosságúnak tartja a tartózkodási engedélyre nem jogosultak visszatérését biztosító európai keret eredményességének javítását annak érdekében, hogy az európai és nemzetközi szabályok betartása mellett emelkedhessen a visszatérők száma;

Határigazgatás

25. üdvözli az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség létrehozását, ami rendkívül fontos fejlemény és meghatározó lépés konkrétan az EU külső határainak eredményesebb védelme felé. Az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség munkája lehetővé teszi az uniós tagállamok közötti jobb koordinációt, és gyors és hatékony választ garantál a külső határokon sürgős fellépést igénylő helyzetekre;

26. úgy látja, hogy az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség még többet segíthetne olyan területeken, mint például: (1) technikai és operatív segítségnyújtás a tengeren bajba jutottakra irányuló, a határőrizeti műveletek során végrehajtott kutatási-mentési műveletek támogatására; (2) visszaküldési tevékenységek és műveletek szervezése, koordinálása és lebonyolítása; (3) operatív együttműködés előmozdítása a tagállamok és harmadik országok között az EU külső határainak igazgatása kapcsán. Sürgősen szükségesnek tartja az átkelések számának csökkentését és annak megakadályozását, hogy csónakok és hajók illegálisan útnak induljanak az EU felé;

27. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat a fogadó- és személyazonosító központok („hotspotok”) felállítására és működtetésére valamennyi uniós tagállam külső határain – olyan iránymutatásokat, amelyek többek között biztosítják az uniós és nemzetközi alapvető jogok teljeskörű tiszteletben tartását, és specifikus adminisztratív keret hoznak ezekhez a létesítményekhez. Ehhez fel kellene használni a görögországi és olaszországi fogadó- és személyazonosító központok felállítására és működtetésére során (többek között az érintett helyi és regionális önkormányzatok által) gyűjtött tapasztalatokat, amelyekből többek között kitűnik, hogy meg kell vizsgálni a menekültekkel, illetve a migránsokkal való egyedi bánásmódot;

Közös menekültügyi politika

28. létfontosságúnak tartja, hogy a közös európai menekültügyi rendszert a jelenlegi sürgető szükségletekhez igazítsák, és ennek kapcsán mindenképpen elengedhetetlennek tartja a dublini rendszer helyzetének felülvizsgálatát. Ez a rendszer határozza ugyanis meg azokat a kritériumokat és mechanizmusokat, amelyek alapján eldől, hogy melyik uniós tagállam felelős egy adott menedékjog iránti kérelem kivizsgálásáért. Ezzel összefüggésben kéri a tagállamokat, hogy vigyék előre a megfelelő uniós jogszabályok javasolt reformját, amely bár valószínűleg nem elégséges, de a helyes irányba halad;

29. rámutat, hogy a jelenlegi rendszer a menekültek és migránsok egyenlőtlen megoszlását eredményezi a tagállamok között, oly módon, hogy nagyobb nyomás nehezedik azokra a tagállamokra (különösen Görögországra és Olaszországra), amelyek földrajzi helyzetükből adódóan az érkezők túlnyomó többségét fogadják. A jelenlegi helyzet társadalmi feszültségekhez és elégedetlenséghez vezet – különösen helyi szinten – azokban az országokban, amelyeknek aránytalanul nagy számú menekült és irreguláris migráns érkezését kell kezelniük. Ezenkívül másodlagos migrációs áramlatokat is beindít az EU-n belül. Ahhoz, hogy a problémát eredményesebben kezeljék, a leginkább érintett helyi és regionális önkormányzatok részvételével mindenképpen fontolóra kell venni azt a lehetőséget, hogy hosszú távon a menedékjog iránti kérelmek kivizsgálásának felelősségét nemzeti szintről az EU szintjére helyezzük át. Az RB felkéri továbbá az EU tagállamait, hogy – a jogbiztonság veszélyeztetése nélkül – gyorsítsák fel a menedékjog iránti kérelmek megvizsgálására irányuló eljárásokat;

30. konstruktívnak tartja azt a tervet, hogy a menekülteket arányosan osszák el az uniós tagállamok között, bár elismeri, hogy az ezen a téren elért eredmények ellenére a rendszer működése egyelőre nem százszázalékos;

31. úgy véli, hogy a tagállamok közötti szolidaritás elve alapfeltétel a menedékjog iránti kérelmet benyújtók nagy számának zökkenőmentes kezeléséhez;

32. hangsúlyozza, hogy a legkiszolgáltatottabb menekültcsoportokat alkotó nők (különösen az anyák és várandós nők), valamint a gyermekek (különösen a kíséret nélküli gyermekek) védelmét kiemelt figyelemmel kell kezelni; azokban a tagállamokban, ahol a régiók hatáskörében van a kíséret nélküli kiskorúak gyámság alá helyezése, az érintett régióknak pénzügyi támogatást kell kapniuk e bevándorló kiskorúak ellátására;

Legális migráció és integráció

33. kiemeli, hogy biztonságos útvonalakat kell kialakítani az EU felé a legális migránsok és a nemzetközi jog értelmében nemzetközi védelemre jogosultak számára. Ilyenek lehetnek a humanitárius vízumok, a családegyesítés kibővítése vagy a magán mentorprogramok. Ehhez létfontosságú, hogy egyrészt létrejöjjön, másrészt pedig bővüljön a már létező együttműködés harmadik országokkal: azokkal, amelyek a lakóhelyüket elhagyók származási országai, és azokkal is,

amelyeken a lakóhelyüket elhagyók az EU elérése érdekében átutaznak. A hotspotoknak a harmadik országok területén történő felállítása fontos lépés ebben az irányban, ezért az EU-nak minden szükséges intézkedést meg kell hoznia annak érdekében, hogy megkösse a szükséges megállapodásokat az említett országokkal, biztosítva az uniós jogok és a nemzetközi emberi jogi normák teljeskörű tiszteletben tartását. Ezzel párhuzamosan ki kell dolgozni egy iránymutató-sokból és szabályokból álló koherens keretet, amellyel biztosítható, hogy minden lényeges elem rendelkezésre álljon a hotspotok zökkenőmentes működéséhez;

34. kiemelt fontosságúnak tartja a harmadik országok (legális migráns és menekült) polgárainak minél gyorsabb és minél teljesebb körű integrálását az uniós tagállamok társadalmaiba. Az integrációnak több szinten és átfogó módon kell megtörténnie. Figyelembe kell azonban venni mind a fogadó országok sajátos helyi adottságait, mind pedig a harmadik országok polgárainak sajátosságait és (nemzeti, nyelvi, vallási stb.) sokféleségét. A megközelítést tehát minden esetben az adott körülményekhez kell igazítani;

35. rámutat, hogy az integrációs politikák sikere minden esetben a demokrácia, az emberi jogok tiszteletben tartása, a nemek közötti egyenlőség, a tolerancia, a véleménynyilvánítás szabadsága és a jogállamiság elvein alapul, amelyekben az európai értékek is gyökereznek;

36. alapvetőnek tartja, hogy a civil társadalmat és a magánszereplőket helyi és regionális szinten bevonják a bevándorlók integrációját célzó bármely megoldásba, szem előtt tartva, hogy a beilleszkedés sikerének elengedhetetlen feltétele, hogy az érintett tisztességes munkát vállalhasson. Ezzel kapcsolatban felhívja az Európai Bizottság figyelmét a világszerte fellelhető bevált gyakorlatokra, melyek sikerének kulcsa az volt, hogy a helyi lakosságot az első pillanattól kezdve bevonták a folyamatba;

37. létfontosságúnak tartja a helyi és regionális közigazgatási szervek részvételét azon ütemtervek kidolgozásában, melyeknek célja a bevándorlók és menekültek teljeskörű integrációja. Ennek kapcsán arra ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy vegye figyelembe a bevált gyakorlatokat és a nemzetközi szervezetek – például az UNHCR – által végzett és az európai helyi és regionális önkormányzatok már bevezetett kísérleti projekteket;

A helyi és regionális önkormányzatok és az RB szerepe

38. kiemeli azt a sajátos szerepet, amelyet a fenti területeken a helyi és regionális önkormányzatok tölthetnek be, és amelyet be is kell tölteniük. A helyi és regionális önkormányzatok kezelik a migrációs és menekülthullámokkal kapcsolatos összes feladatot helyi szinten, ezért pedig létkérdés, hogy megkapják az ezeknek a kihívásoknak a kezeléséhez szükséges pénzügyi forrásokat. Ehhez olyan uniós költségvetésre van szükség, amely arányos az Unió külső határainak védelme és a migráció kezelése iránti uniós felelősség miatt megnövekedett szükségletekkel, és amely az érintett szervek között az általuk ténylegesen végzett tevékenységek szerint kerül elosztásra. A szubnacionális hatóságok és szervek szoros bevonása elősegítené egy olyan irányítási rendszer kiépítését, amely képes a különböző szintek közötti koherens és összehangolt politikák kidolgozására és végrehajtására. Ezért a helyi és regionális önkormányzatoknak részben át kellene venniük a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap kezelését;

39. végezetül hangsúlyozza azt a szerepet, amelyet az RB tölt be egyrészt a helyi és regionális önkormányzatokat uniós szinten képviselő elsődleges hivatalos testületként, másrészt pedig olyan szervként, amely – például a helyi és regionális önkormányzatok euromediterrán közgyűlése (ARLEM) és a keleti partnerség helyi és regionális önkormányzatainak konferenciája (CORLEAP) révén – ténylegesen elő tudja mozdítani a menekültek és migránsok származási és/vagy tranzitországaival való párbeszédet.

Kelt Brüsszelben, 2018. március 22-én.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Karl-Heinz LAMBERTZ